

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije –
Stenjevec

Br. 1 (87) – veljača 2021.

**Jake i sretno Hrvatske nema bez jakih, fizički i
moralno zdravih i zadovoljnih hrvatskih obitelji!
blaženi Alojzije Stepinac**

EVANĐELJE

5.NEDJELJA KROZ GODINU, 7. veljače 2021.

EVANĐELJE: Mk 1, 29-39

U ono vrijeme: Pošto Isus iziđe iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: »Svi te traže.« Kaže im: »Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.« I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio. Riječ Gospodnja.

6.NEDJELJA KROZ GODINU, 14. veljače 2021.

EVANĐELJE: Mk 1, 40-45

U ono vrijeme: Dođe k Isusu neki gubavac, klekne i zamoli: »Ako hoćeš, možeš me očistiti!« Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: »Hoću, budi čist!« I odmah nesta s njega gube i očisti se. Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi riječima: »Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.« Ali čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud. Riječ Gospodnja.

7.NEDJELJA KROZ GODINU, 21. veljače 2021.

EVANĐELJE: Mk 1, 12-15

U ono vrijeme: Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!«

Riječ Gospodnja.

Prije nego što sam počela pisati članak na ovu temu, razgovarala sam s mamom i rekla joj kako mi se čini da zbog ubrzanog života nemamo vremena za molitvu. Škola, studij, posao, djeca, obaveze, stres. Svatko od nas ima svoje razloge zašto ne stigne moliti. Moja mama nije se složila sa mnom, govoreći mi da to nisu razlozi nego izlike: „Onaj tko želi moliti, uvijek nađe vrijeme za molitvu. Tijekom vožnje do posla, dok peglaš, u šetnji, kad pripremaš večeru. Samo malo ti je potrebno da usmjeriš svoje misli k Bogu.“ I imala je pravo. Kad razmišljam o molitvi, najprije mislim na nedjelju. Nedjelja je vrijeme za molitvu.

Međutim, nije li uvijek vrijeme za molitvu? Zar stvarno moram čekati na nedjelju i na odlazak u crkvu da bih izdvojila vrijeme za molitvu? I je li crkva jedino mjesto na kojem možemo moliti? Naravno, ništa se ne može usporediti sa sv. misom. Ovdje je naglasak na dnevnoj molitvi. Koliko vremena dnevno ja izdvajam za molitvu? Iako je nekima lako naći vrijeme za molitvu, drugi mogu naići na poteškoće jer nemaju dovoljno samokontrole. Kao i kod učenja. Lakše je ako nam nastavnica kaže što, kada i kako, nego da sami određujemo vrijeme, mjesto, količinu, učestalost. Stoga sam odlučila ovim člankom istaknuti nekoliko „trikova“ pomoću kojih ćemo naći vrijeme za molitvu:

1. Želja za molitvom

Prije svega, potrebno je željeti moliti. Sve drugo je uzaludno. Nikakav savjet nam neće pomoći ako ne čeznemo za susretom s Njim.

2. Odredi vrijeme za molitvu i pridržavaj se toga

Možda se ovaj savjet čini neobičnim, ali zapravo je vrlo važno odrediti vrijeme za molitvu i držati se plana. Uspješni i poznati ljudi čine to također, a jedan takav primjer je poznati

glumac Mark Wahlberg, koji u svom dnevnom rasporedu, uz silne treninge, probe, obroke, ima zapisano vrijeme za molitvu. To mu je prvo na listi nakon što se probudi.

3. Odredi duljinu svoje molitve

Molitva je kao trening. Na početku mi je teško otrčati 5 km odjednom, ali ako svaki dan trčim po malo, nakon nekog vremena savladat ću i tih 5 km. Tako je i s molitvom. Svatko od nas treba poznavati vlastite mogućnosti. Pet, deset ili više minuta, sasvim je svejedno. Važno je da to radimo redovito.

4. Uvijek je pravo mjesto za molitvu

Moliti možemo uvijek. Naravno, bilo bi zgodno biti u tišini kako bismo se mogli bolje usredotočiti na molitvu. Ali, moliti možemo u autu, dok šecemo, dok čekamo nešto, kuhamo, pospremamo itd.

5. Moli s prijateljem

Moli s bratom, sestrom, roditeljima, Laudatom, Radio Marijom, HKR-om. U društvu je uvijek lakše, a bilo bi šteta ne iskoristiti medije koji su nam danas svima dostupni, i upotrijebiti ih u jačanju svoje molitve.

Naposlijetku, da bi naša molitva uspjela, moramo je razumjeti, željeti i ona treba doći iz dubine našeg srca. Potrebno je žrtvovati malo vremena, biti uporan, dosljedan, a s rastom u molitvi možemo očekivati i rast u vjeri.

PAPA FRANJO O MOLITVI

Nemoj se sramiti moliti. 'Gospodine, to mi treba', 'Gospodine, nalazim se u toj nevolji', 'Pomozi mi; to je vapaj srca prema Bogu koji je Otac – rekao je Papa te istaknuo – To valja činiti i u sretnim trenucima, ne samo ružnima; valja zahvaliti Bogu za svaku stvar koja nam je dana; sve je to milost. To trebamo naučiti. Gospodin nam uvijek daje, uvijek, i sve je milost.

Moguće je također doći do toga da ne vjerujemo u Boga, ali je teško ne vjerovati u molitvu, jer ona jednostavno postoji – primijetio je – Ona je nutarnji glas koji može dugo šutjeti, ali jednoga će se dana probuditi i zavapiti. I Bog će odgovoriti na naš vapaj – istaknuo je Papa – nema molitve koju On ne posluša.

Biblija to ponavlja bezbroj puta. Bog sluša vapaj onoga tko Ga zazove. I naše jedva izgovorene molbe, one koje su na dnu srca, koje se sramimo izraziti, Otac ih sluša i želi nam darovati Duha Svetoga koji nadahnjuje svaku molitvu i preobražava svaku stvar. (...) Pitanje je strpljenja, uvijek, da izdržimo u čekanju. Sada smo u došašću, tipičnom vremenu iščekivanja; čekamo Božić. To se dobro vidi. Ali, i čitav naš život je u iščekivanju. I molitva je uvijek u iščekivanju, jer znamo da će Gospodin odgovoriti.

Svima nam je poznat onaj mali glas duboko u nama, koji je uvijek tu kada nam se čini da nismo nešto napravili kako treba. Taj glas nazivamo savjest i zasigurno je jedan od najvećih Božjih darova čovjeku. Ona nam omogućava da vidimo svoje pogreške jasno i zorno, te nam uvijek daje savjet o tome kako postupiti. Iako smo svi rođeni sa savješću, ona se formira kako živimo i starimo, podložna je utjecaju kulture, zakona i običaja neke zemlje, te na kraju, najvećim dijelom, vjere. Najbolje se može očitovati u razvoju djeteta.

Djeca su toliko jednostavna i neiskvarena da, kada god naprave nešto za što znaju da je krivo, tj. osjete onaj glasić u sebi, koji kaže: "Moraš se ispričati, ti si kriv", jednostavno instinktivno zaplaču. Možda će me neki psiholog ispraviti, ali smatram da je to zato što ne mogu podnijeti i procesuirati pomisao da su namjerno naudila kome bez ikakva povoda. Kako rastemo, taj glasić bi trebao postati dubok i snažan glas, koji će nas voditi kroz ovaj često surov svijet, koji će nam dopuštati da mirno spavamo noću, neopterećeni zbog svojih odluka.

U toj dobi pred svakog od nas postavlja se izbor, izbor koji će nas obilježiti za vječnost, izbor koji će odrediti kakva osoba postajemo. Ne, nemojte misliti da će ijedan od ta dva izbora donijeti život bez grijeha, to jednostavno nije moguće, jer svi smo mi ljudi, no ono što nam se nudi jest spoznaja naših grijeha i mogućnost da uvidimo koliko je isповijed bitna i nužna stavka našega života. Jedan od tih puteva kad-tad će dovesti do toga da uništimo svoj glas savjesti, a drugi će naš glasić pretvoriti u dubok i snažan glas, koji će nas uvijek opominjati na svakom koraku.

Znat ćemo je li nešto ispravno, pomagat će da ne donosimo ishitrene odluke, pomagat će nam da jasnije i dublje osjetimo ljude i njihove osjećaje, vodit će nas u konačnici tome da postanemo najbolja moguća verzija sebe. Stoga, braćo i sestre, potičem vas sve: kada god

ste u nedomici kako je ispravno postupiti, zapitajte svoju savjest i nećete pogriješiti, to neće biti lagan put, ali bit će ispravan, u to sam siguran.

Jasno, nameće se logično pitanje kako živjeti danas u ovom okrutnom svijetu, koji nas na svakom koraku tjera do krajnjih granica izdržljivosti, testira nas kao ljude, kao kršćane. Vjerujem da ste svi iskusili bezbroj puta kako bi lagano bilo samo okrenuti se na drugu stranu pred nepravdom i doći do naizgled lagodnog ovozemaljskog života, no iako se to možda i čini tako na prvi pogled, vjerujte da taj put, koliko god on "lagodan" bio, nije lakši od puta istine, pravde i poštenja.

Kada pogledamo raspored kupovne moći u svijetu, uviđamo da svega 1 % ljudi na cijelom svijetu ima gotovo cijelu kupovnu moć, u prijevodu - novac. Možemo konstatirati da se velika većina zla oko nas događa upravo radi novca, radi običnog komada papira, koji naizgled ima toliku moć da stvara razdor između obitelji, prijatelja, pa čak muža i žene. I što se s većinom dogodi kada odabere taj put - put samoće, ništavila i prividnog "bogatstva"? Postanu toliko nesretni, neispunjeni, usamljeni da to ne mogu nadomjestiti svim novcem svijeta, nemaju prijatelja jer većina ljudi oko njih želi novac koji posjeduju. Eto, iako nemam i ne posjedujem formulu za život, mogu vam reći da, ako možete mirno spavati noću, ako imate ženu, muža, djecu, prijatelje, gotovo sigurno ste bogatiji od velike većine onih koji to u današnjem svijetu ne iskuse.

Svi smo svjedoci kako se brakovi sklapaju sve kasnije, djeca sve ranije počinju konzumirati opojna sredstva i ilegalne supstancije, žene rađaju sve kasnije ili nikako, a sve pod izlikama "nemam novca pa želim živjeti život, želim biti siguran u sve prije toga, čekam ispravan trenutak", a ja vam kažem, nema najboljeg trenutka, tj. najbolji trenutak je SADA.

Ima jedna poznata izreka: "Vremenu se valja pokoravati", u prijevodu, svi smo mi "robovi" vremena, imamo ograničeno vrijeme na ovome svijetu i trebali bismo ga iskoristiti najbolje što možemo. To ne znači da ne treba raditi, studirati, zabavljati se, ali to znači da svaku od tih stvari treba raditi racionalno i sa sviješću da nam je svaki dan možda i posljednji. To znači da nam ne trebaju glupe i nepotrebne svađe, da ne trebamo loviti bogatsvo koje nam ne treba (mislim na materijalno), već da imamo dovoljno za relativno lagodan život, da posvetimo vrijeme svojoj obitelji i ljudima do kojih nam je stalo.

Pozivam vas sve još jednom da dobro razmislite o stvarima u svom životu, da razmislite koji su vaši prioriteti, danas ljudi gotovo kao roboti rade stvari jer se one očekuju od njih, a poslije shvate da su ih radili jer su im bile nametnute od strane društva. Razmislite i počnite slušati onaj glas u sebi koji će vam reći koje su stvari ispravne, uzmite si vremena i molite na tu nakanu, svi smo bili i bit ćemo u određenim nedoumicama tijekom života, ali moramo zamoliti Gospoda da nam pošalje Duha Svetoga i da nam ojača savjest, koja će nas pratiti do kraja života.

Prema definiciji Rječnika biblijske teologije, post znači „lišavanje svake hrane i pića, ponekad i spolnog općenja, jedan ili više dana, od jednog sunčevog zalaza do drugoga“.

Sam Isus posti 40 dana u pustinji kako bi se pripremio za vršenje Božje volje i da može prihvatiti sve ono što ga slijedi.

Često na početku korizme dobijemo one poruke 'posti od zavisti, od srdžbe, površnosti, neljubavnosti'; sve to stoji i to je uredu. Ali mi kao kršćani trebali bismo se svakako tako ponašati pa ne mogu reći da ja to smatram nekim postom.

Pravi post je pravi post, kada se suzdržavamo od hrane i pića, jer duboki smisao posta jest da postanemo ovisni o Bogu, da shvatimo da bez Boga ne možemo postiti od zavisti, srdžbe, laži i svega onoga čega bismo se trebali suzdržavati i ne činiti.

U knjizi Nasljeduj Mariju, Gospa kaže: 'Odakle takvo oslabljenje i tromost duha, ako ne od prekomjernog uživanja u hrani i piću. Vedrina moga duha proizlazila je odatle da sam se od stola dizala više gladna nego sita'.

Dakle, zašto bismo trebali željeti postiti? Prvo, da bismo se mogli mrtviti na taj način, potrebna nam je milost Božja, jer bez Njegove milosti ne možemo ništa. I onda kada napunjeni Njegovom milošću odlučimo kroz svoj život hoditi u postu i molitvi, i to radi drugih, radi mrtvljenja svoga tijela, radi obraćenja svoga bližnjega pa i samoga sebe, onda smo na pravom putu da se suzdržavamo i ne činimo te ne upadamo u zamku grijeha poput srdžbe, površnosti, neljubavnosti i svih ostalih grijeha u koje svakodnevno upadamo.

Mnogi su sveci postom i molitvom postali sveti na način na koji ih mi vidimo, a jedan svetac bio je poseban u tom postu: sveti Franjo Asiški više se puta tijekom godine povlačio na skrovita i samotna mjesta kako bi se posvetio molitvi i postu od 40 dana.

A posebna je priča kako je na jednom otoku proboravio cijelu korizmu, a da ništa nije jeo ni pio, osim što je pojeo polovinu jednog hljepečića - kako je to ustanovio pobožni prijatelj sv. Franje, kad je došao na Veliki četvrtak po svetog Franju. Našao je dva komadića kruha.

Jedan je bio netaknut, a od drugoga bila je pojedena samo polovina. Bit će da je sveti Franjo pojeo jednu polovinu kruha iz poštovanja prema Kristovu postu i da bi se njegov post razlikovao od Kristova četrdesetdnevnog posta, u kojem on niti je što jeo niti pio. Time što je pojeo samo polovinu kruha, otjerao je od sebe otrov taštine, a neprekinutim postom htio je nasljedovati Krista.

Evo vam živi primjer pravoga posta i toga koji je cilj posta: da napravimo ono što nam je najteže, da mrtvimo sebe kako bi Krist u nama živio. Ipak, u svemu treba biti trezven i pažljiv, mi se ponekad možemo odreći cijelog jednog obroka, ponekad postiti o kruhu i vodi, ali pažljivo i umjereno. I zapamtite da je to milost od Boga; prvo molite da možete održavati post koji je Bog predvidio za svakoga od nas. I bitno je postiti u radosti te se tako odricanjem približavati Uskrsnom Kristu.

Znam ljude kojima je post teška pokora, a znam i one koji u skrovitosti, radosti i ljepoti svakodnevnoga života poste po cijele dane i to kruhu i vodi...

Postom ne kažemo da nećemo više nikad jesti, nego to odgađamo za drugi dan, za drugo vrijeme. To je trening volje. Ako se u tome uvježbamo, moći ćemo se poslije odreći i grijeha. Zato sam u početku napisala da mi nije pravi post, post od srdžbe, ne možemo se odreći srdžbe ako se nismo umrtvili na neki tjelesni način.

Isus je dao svojim apostolima vlast izgonjenja zlih duhova kad ih je poslao naviještati i oni su to uspješno činili u mnogo slučajeva. Međutim, kad su im doveli jednoga mladića, nisu ga uspjeli osloboditi. Poslije je došao Isus i on ga je oslobodio. Sasvim je razumljivo da su apostoli tražili objašnjenje kad su ostali sami s Isusom te su pitali: „Zašto ga mi nismo mogli izagnati?“ Isus im je rekao da se taj rod izgoni samo postom i molitvom (Mk 9,28-29).

Dakle, iz ovoga vidimo da je post i dobar način u borbi protiv zloga, a što je drugo zlo, nego i svaki naš grijeh. Nemojte postiti da biste izgonili zloga kao što je Isus to radio.

Ono bitno oko posta je plod koji on donosi u našem životu, nije bitno koliko, što i kako ću postiti, nego moja nakana, ljubav i žrtva koju ću u to ugraditi. To znači postiti s ljubavlju i radosno.

Kroz post možemo bolje upoznati sebe, ojačati svoju volju, ali bez molitve to nemojte ni pokušavati.

20. rujna 1984.

“Draga djeco! Danas vas pozivam da počnete s POSTOM od srca. Ima dosta ljudi koji POSTE, ali zato što svi POSTE. Postao je običaj koji nitko ne želi prekinuti. Župu molim da POSTE za zahvalu što im je Bog dopustio da ostanem ovoliko dugo u ovoj župi. Dragi djeco, POSTITE i molite srcem! Hvala vam što ste se odazvali mom pozivu!”

STEPINČEVO 2021.

Ovogodišnja proslava Stepinčeva započinje trodnevnicom od nedjelje 7. do utorka 9. veljače u župi Sv. Ivana XXIII., pape, u zagrebačkoj Dubravi.

Prvoga dana trodnevnice euharistijsko slavlje s početkom u 10 sati predvodi preč. mr. Marko Kovač, biskupski vikar za pastoral.

Drugoga dana trodnevnice euharistijsko slavlje s početkom u 18 sati predvodi pomoćni biskup zagrebački mons. Mijo Gorski, a trećega dana trodnevnice euharistijsko slavlje, također u 18 sati predvodi pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško.

Euharistijska slavlja trodnevnice prenosi Hrvatska radiotelevizija na svojim programima: prvoga dana na prvim programima, a drugoga i trećega dana na trećim programima radija i televizije.

Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, u srijedu, 10. veljače 2021. godine u 17 sati, kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, predvodit će središnje euharistijsko slavlje ispred potresom ranjene zagrebačke prvostolnice.

Euharistijsko slavlje prenosit će Hrvatska radiotelevizija: radio na prvom, a televizija na drugom programu.

Svjесni duboke znakovitosti ovoga slavlja uz 'majku svih crkava' naše Nadbiskupije posvjedočimo molitvenu povezanost i zajedništvo te nastavimo pronalaziti najdublje nadahnuće i snagu za suočavanje s poteškoćama i za djelotvornu ljubav prema bližnjima.

ČISTA SRIJEDA - PEPELNICA

Bilježna Kongregacija za bogoštovlje i stegu sakramenata o srijedi Pepelnici, o obredu pepeljenja u vrijeme pandemije od 12. siječnja 2021.

Svećenik izgovara molitvu za blagoslov pepela te ga škropi blagoslovljenom vodom, ne govoreći ništa. Zatim, obraćajući se svima prisutnima, samo jednom izgovara formulu kako je naznačena u Rimskom misalu: „Obratite se i vjerujte u Evanđelje“ ili „Spomeni se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“.

Zatim svećenik opere ruke, stavi masku na lice i posipa pepelom one koji mu prilaze ili, ako je potrebno, odlazi onima koji su ostali na svojim mjestima. Ništa ne govoreći, svećenik posipa pepeo po glavi svakog vjernika.

Iz Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, 12. siječnja 2021.

Robert kardinal Sarah, prefekt

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA

Križni put je čovjekov hod prema vječnosti.

U našoj župi ova pobožnost je svakog korizmenog petka
i nedjelje u 18 sati.

MOLITVA GOSPI STENJEVEČKOJ

Majko Božja i Majko naša,
Ti si nam uzor i primjer
kako tražiti i prihvaćati Božju volju,
kako živjeti s Bogom i njemu se posve predati.
Tebi se utječemo u svojim potrebama.
U neizmjernej dobroti svojoj štiti nas majčinskim zagovorom.
Moli s nama i moli za nas:
da u vjeri ne malakšemo,
u poteškoćama ne klonemo,
u napastima ne padnemo.
Moli za blagoslov našim obiteljima,
za postojanu i vjernu ljubav bračnim drugovima;
za pravi put djeci i mladeži,
za strpljivost i snagu starijima i bolesnima,
a svima nama za sretnu i blaženu smrt.
Pomaži našem hrvatskom narodu
da bude vjeran tvome Sinu
gradeći s Njime svoju budućnost.

MAJKO BOŽJA STENJEVEČKA, MOLİ ZA NAS!

ŽUPNE INFORMACIJE

RADNO VRIJEME ŽUPNOGA UREDA: od utorka do petka: 9-11; 17-19

SVETE MISE: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30, 16:30, 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema mise u 7:30)

KLANJANJE: svakoga četvrtka nakon večernje svete mise

VEČERNJA MOLITVA ČASOSLOVA: tijekom mise utorkom i petkom

SAKRAMENT ISPOVIJEDI: radnim danom pola sata prije svete mise

te svake nedjelje tijekom svetih misa

ZAJEDNICA MARIJINI GLASNICI: susreti odgođeni do daljnjeg

ZAJEDNICA MARIJINA LEGIJA: susreti odgođeni do daljnjeg

ZAJEDNICA KURSILJO: susreti odgođeni do daljnjeg

MINISTRANTSKI SUSRETI: susreti odgođeni do daljnjeg

ZAJEDNICA PRIJATELJI MALOG ISUSA: svakog 25. u mjesecu poslije mise

Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj mrežnoj stranici:
www.gospastenjevecka.hr

PEPELNICA – POČETAK KORIZME

17. veljače 2021.

Na blagdan PEPELNICE, svećenik posipa kršćane pepelom, uz riječi:

„Spomeni se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti.“ ili

„Obratite se i vjerujte Evanđelju“

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Neven Škrlec, Petra Mikulić, Ana Lipovac, Filip Fišić, Trpimir Stary, Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Učović